

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አሥራ ሁለት

ጨለማ

Jeff Pippenger

2023-12-07

በተነሣ ልዩ ልዩ የሚደገም ቃል ወይም ሐረግ የሁለተኛው መልአክ መልእክት ምልክት ነው።

በናቡከደነፆርም ንግሥና ሁለተኛው ዓመት ናቡከደነፆር ሕልሞችን አለመ፤ መንፈሱም ተረበሸ፤ እንቅፋትም ከእርሱ ራቀ። ንጉሡም ሕልሙን እንዲያሳውቁት ጠንቋዎችንና ኮከብ ቆጣሪዎችን እና አስማተኞችን እንዲሁም ከለዳውያንን እንዲጠሩ አዘዘ። መጥተውም በንጉሡ ፊት ቆሙ። ንጉሡም እንዲህ አላቸው፤ ሕልም አለምሁ፣ ሕልሙንም ለማወቅ መንፈሴ ተረብሶአል። ዳንኤል 2፡1-3።

በሌሊቱ “ጨለማ” ውስጥ ናቡከደነፆር ስለ አንድ ምስል ሕልም አየ፤ ነገር ግን ሕልሙን ሊያስታውስ አልቻለም። በሌሊት ሕልም ውስጥ ስለ አንድ ምስል ሕልም አየ፤ ነገር ግን ያየው የምስሉ ሕልም ሕልሙን ባየበት ሌሊት እንደነበረው ሁሉ ለማስተዋሉ ጨለማ ሆኖበት ነበር።

ከዚያም ከለዳውያኑ ለንጉሡ በሰርያ ቋንቋ እንዲህ አሉ፤ ንጉሡ ሆይ፣ ለዘላለም ኑር፤ ሕልሙን ለባሪያዎችህ ንገር፣ ፍቺውንም እናሳይሃለን። ንጉሡም መልሶ ለከለዳውያኑ እንዲህ አለ፤ ነገሩ ከእኔ ርቆአል፤ ሕልሙንና ፍቺውን ለእኔ ካላሳወቃችሁ፣ ትቈራረጣላችሁ፣ ቤቶቻችሁም የፍግ መጣያ ይደረጋሉ። ነገር ግን ሕልሙንና ፍቺውን ብታሳዩኝ፣ ስጦታና ሽልማት ታላቅ ክብርም ከእኔ ትቀበላላችሁ፤ ስለዚህ ሕልሙንና ፍቺውን አሳዩኝ። ዳንኤል 2፡4-7።

ፈተናው ስለ ናቡከደነፆር የምስሉ ሕልም የተዘጋጀ ፈተና ነበር፤ ይህም በጨለማ የተሸፈነ አንድ ምስል ትክክለኛ ትንቢታዊ መግለጫ ከሕልሙ ይዘት ትርጓሜ ጋር ማቅረብ የሚችል ማን እንደሆነ ለመለየት የተነደፈ ነበር። በሚለራዊያን ታሪክ ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ጋር የተቀላቀለው የሁለተኛው መልአክ መልእክት በቀርጫሎስ ተራራ በተካሄደው ውድድር በኤልያስ አስቀድሞ ተምሳሌት ሆኖ ነበር። እርሱም ደግሞ እውነተኛው አምላክ ማን እንደሆነ ብቻ ሳይሆን እውነተኛው ነቢይ ማን እንደሆነም የሚገልጥ ፈተና ነበር። እህት ዋይት በቀጥታ በኤልያስ እንደተመሰለ የምትናገርላት ዊልያም ሚሊር በቀርጫሎስ ተራራ ላይ ኤልያስን ይወክል ነበር። ነገር ግን የተወከለው ዊልያም ሚሊር ራሱ እንዲያው አልነበረም፤ ከዚህ ይልቅ እርሱ እንዲረዳ የተመራባቸው የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ነበሩ የተወከሉት። በቀርጫሎስ ተራራ ላይ የወንድ አምላክ በአል ነቢያትና የሴት አምላክ አሽታሮት ነቢያት ሐሰተኛ ነቢያት እንደነበሩ ተገልጦ ነበር። በሚለራዊያን ታሪክም እንዲሁ በቀርጫሎስ ተራራ እንደተመሰሉት የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ሐሰተኛ ነቢያት መሆናቸው ተገልጦ ነበር።

ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት የዊልያም ሚሊርን የትንቢታዊ ትርጓሜ መመሪያዎች መክዳታቸውን በገለጡ ጊዜ፣ የሮማ ሴት ልጆች ሆኑ። በትንቢታዊ ምሳሌ፣ ሴት ልጅ የእናቷ ምስል ናት። ፕሮቴስታንቶች በሚለራዊ ታሪክ ውስጥ የወደቁበት ፈተና፣ የአውሬውን ምስል (ሴት ልጅ) የለየና ያመነጨ ፈተና ነበር። በዚያ ነበር የእውነተኛ ፕሮቴስታንትነት ቀንድ ከከሃዲ ፕሮቴስታንትነት ቀንድ ጋር በተቃራኒ ሁኔታ የተገለጠው። ናቡከደነፆር ትርጓሜን ይጠይቅ ነበር፤ ይህንም በማድረግ በሐሰተኞችና በእውነተኞች ነቢያት መገለጥ ሁለቱም እንዲፈጠር በመለኮታዊ አስተዳደር ተሳትፎ ነበረው።

እነርሱም ደግሞ መልሰው አሉ፤ “ንጉሡ ሕልሙን ለአገልጋዮቹ ይነገር፣ እኛም ትርጓሜውን እናሳየዋለን።” ንጉሡ መልሶ አለ፤ “ነገሩ ከእኔ እንደ ራቀ እያያችሁ፣ ጊዜውን ልታሳልፉ እንደምትፈልጉ በእርግጥ አውቃለሁ። ነገር ግን ሕልሙን ለእኔ የማታሳውቁኝ ከሆነ፣ ለእናንተ አንዲት ፍርድ ብቻ አለ፤

ምክንያቱም ዘመኑ እስኪለወጥ ድረስ በፊት ትናንሽ ዘንድ ሐሰተኛና የተበላሹ ቃላትን አዘጋጅታችኋል፤ ስለዚህ ሕልሙን ንገሩኝ፤ እኔም ትርጓሜውን ልታሰቡኝ እንደምትችሉ አውቃለሁ።” ዳንኤል 2፡7-9።

በፈተናዎቹ ዘመናት መደምደሚያ ላይ፣ በቀርጫሎስ ተራራ ላይ እና በጥቅምት 22፣ 1844 የተገለጠው ልዩነት በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥም ተመሳሳይ ተገልጦ ነበር። በቀርጫሎስ ተራራ፣ በሚለራውያን ታሪክ እና በናቡከደነፆር የምስሉ ሕልም ውስጥ በተቀረቡት ሦስቱ ትንቢታዊ መግለጫዎች ውስጥ፣ አጽንኦቱ በኤልያስ፣ በሚለር እና በዳንኤል የተወከለው ትክክለኛ ትንቢታዊ ትርጓሜ ላይ ነው። የሕልሙ ትርጓሜ ሁለት ዓይነት ነቢያት በሚገለጡበት ታሪክ ውስጥ የሚፈታ መልእክት ነው።

ከለዳውያኑም በንጉሡ ፊት መልሰው እንዲህ አሉ፤ “የንጉሡን ነገር ሊገልጥ የሚችል ሰው በምድር ላይ አልተገኘም፤ ስለዚህም እንዲህ ያለ ነገር ከአስማተኛ ወይም ከከዋክብት ተመልካች ወይም ከከለዳዊ የጠየቀ ንጉሥ ወይም ጌታ ወይም ገዥ አልነበረም። ንጉሡም የሚጠይቀው ነገር እጅግ አስቸጋሪ ነው፤ ከአማልክትም በቀር በንጉሡ ፊት ሊገልጠው የሚችል ሌላ የለም፤ መኖሪያቸውም ከሥጋ ጋር አይደለም።” በዚህ ምክንያት ንጉሡ ተቆጣጥሮ፣ እጅግም ተናደደ፣ በባቢሎንም ያሉትን ጠቢባን ሁሉ እንዲያጠፋ አዘዘ። ዳንኤል 2፡10-12።

በቀርጫሎስ ተራራ ላይ ኤልያስ ፈተናውን አቀረበ፣ ያቀረበውም ፈተና እውነተኛው አምላክ ማን እንደሆነ ብቻ ሳይገልጥ፣ እውነተኛው ነቢይ ማን እንደሆነም ያሳይ ዘንድ ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ደግሞ፣ እውነተኛውን ሐሰተኛውን ልዩነት የገለጠውን ፈተና የሚለዩት ከለዳውያን ናቸው። ንቡከደነፆር የሚፈልገው ትርጓሜ በአምላክ ብቻ እንጂ በሰዎች ሊታወቅ እንደማይችል ያብራራሉ። እንዲሁም “ንጉሡ የሚጠይቀው ነገር እጅግ አስቸጋሪ ነው” በማለታቸው፣ በናቡከደነፆርና በሃይማኖታዊ ጠቢባኑ መካከል ያለው ግንኙነት የተሳሳተ ግንኙነት መሆኑንም አቤቱታ ያቀርባሉ። እነርሱ ንጉሡ፣ መንግሥትን የሚወክል እንደሆነ፣ እነርሱ ባለሥልጣናት እንደሆኑ ከተረዱበት ሃይማኖታዊ መስክ ውጭ እንዲቆይ ይፈልጋሉ። እነርሱ በቤተ ክርስቲያንና በመንግሥት መቀላቀል መርሆዎች ላይ እየተቃወሙ አይደለም፤ ንቡከደነፆር መንግሥትን የሚወክል ሆኖ በቤተ ክርስቲያን ላይ መቆጣጠር እንዲኖረው እየጠየቀ መሆኑን ነው የሚቃወሙት። ሃይማኖታዊ መሪዎቹ በመንግሥት ላይ ቢገዙ ኖሮ፣ ከቤተ ክርስቲያን-መንግሥት ግንኙነት ጋር ይስማሙ ነበር። የአውሬው ምስል ፈተና የዘላለም ዕጣችንን የምንወስንበት ቦታ ነው—እንደ ንቡከደነፆር የምስሉ ሕልም ሁሉ—የሕይወት ወይም የሞት ፈተና ነው።

እናም ጠቢባኑ እንዲገደሉ አዋጅ ወጣ፤ ዳንኤልንና ባልንጀሮቹንም እንዲገድሉ ፈለጉአቸው። በዚያን ጊዜ ዳንኤል የባቢሎንን ጠቢባን ሊገድል የወጣውን የንጉሡን ዘበኛ አለቃ አርዮክን በምክርና በጥበብ መለሰለት፤ መልሰም ለንጉሡ አለቃ አርዮክ፣ “ከንጉሡ የወጣው አዋጅ ለምን እንዲህ ቸኩሎ ሆነ?” አለው። ከዚያም አርዮክ ነገሩን ለዳንኤል አስታወቀው። ዳንኤል 2፡13-15።

ዳንኤል ስለ ገና ያልታወቀው ምስል ሕልም የሕይወትና የሞት ሁኔታዎች ግንዛቤ በሚበራለት ጊዜ፣ እርሱ መቶ አርባ አራት ሺህ በሦስት-ደረጃ የፈተና ሂደት ውስጥ ባለው ሁለተኛውና በዓይን የሚታየው ፈተና ታሪክ ውስጥ መሆናቸውን ወደሚያውቁበት መብራት ይወክላል። ነገር ግን ዳንኤል ትክክለኛውን ምግብ መብላትን የመረጡ እና ስለዚህም የመጀመሪያውን ፈተና ያለፉ እነዚያን ብቻ አይወክልም፤ ይልቁንም እግዚአብሔር ስለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ልዩ ማስተዋል የሰጠውን ሰብአዊ ወኪል ደግሞ ይወክላል።

እነዚህን አራቱን ሕፃናት በተመለከተ፣ እግዚአብሔር በማንኛውም ትምህርትና ጥበብ እውቀትንና ችሎታን ሰጣቸው፤ ዳንኤልም በራእይና በሕልም ሁሉ ማስተዋል ነበረው። ዳንኤል 1፡17።

ምንም እንኳን እነ አራቱ ታማኝ ዕብራውያን ሁሉ የምግብ ፈተናውን ቢያልፉም፣ ዳንኤል የራእይና የሕልም መልእክተኛ ሆኖ ተመረጠ። ዳንኤል በኤልያስ፣ በመጥምቁ ዮሐንስ፣ በራእይ ዮሐንስ፣ በWilliam Miller እና በFuture for America እንደተወከለው ትንቢታዊ መልእክተኛን ይወክላል። ትንቢታዊ መልእክተኛው

ከትንቢታዊው ፈተና ፈጽሞ አይለይም።

በክርስቶስ ዘመን፣ የዮሐንስን ምስክርነት የነበሩት የጣሉት ሰዎች ከኢየሱስ ምንም ጥቅም ሊያገኙ አልቻሉም። በሚለራይት ታሪክ ውስጥ፣ የመጀመሪያውን መልእክት (በዊሊያም ሚሊር የተወከለውን) የጣሉ ሰዎች ከሁለተኛው መልእክት ጥቅም ሊያገኙ አልቻሉም። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ ታማኞቹ የፈተናው ሂደት ወዴት እየመራ እንደነበር አላስተዋሉም። ደቀ መዛሙርቱ መስቀሉን ለማየት ፈቃደኛ አልነበሩም፣ ምንም እንኳን እርሱ እንዲሆን በግልጽ ተነግሮአቸው ነበር። ሚሊራይቶችም ታላቁን ተስፋ መቁረጥ ማየት አልቻሉም። ዳንኤልም፣ ከአርዮክ ስለ ናቡከደነፆር የምስሉ ሕልም ጋር የተያያዘውን የሕይወትና የሞት ሁኔታ በተረዳ ጊዜ፣ የሕልሙ ይዘት ምን እንደሆነ ወይም የምስሉ ፈተና ወዴት እየመራ እንደነበር አላውቀውም። የሚያውቀው ብቻ ይህ የሕይወትና የሞት ጉዳይ መሆኑን ነበር። ስለዚህ ዳንኤል ትርጓሜውን ለማስተዋል ጊዜ ያስፈልገው ነበር።

ከዚያም ዳንኤል ገብቶ ለንጉሡ ጊዜ እንዲሰጠው፣ ለንጉሡም ትርጓሜውን እንዲያሳየው ለመነው። ዳንኤል 2:16።

ዳንኤል በመጀመሪያው ፈተና ላይ ለመብላት በወሰነው አመጋገብ (ዘዴ) እምነት አሳይቶ ነበር። ስለዚህም ለእርሱ ጊዜ ተሰጠው፤ እንዲሁም በክርስቶስ ዘመን ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተሰጠው ነበር። ለደቀ መዛሙርቱ የተሰጠው ጊዜ የክርስቶስ ሞት፣ ቀብር፣ ትንሣኤ፣ እና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በኤማሁስ መንገድ ከተገናኘ በፊት ያለው የመጀመሪያ ዕርገቱ ያካተተው የጊዜ ርዝመት ነበር፤ ከዚያም እንደገና በላይኛው ክፍል ተገናኘ። ከዚያም በጊዜው መጨረሻ መንፈስ ቅዱስን በእነርሱ ላይ እፍ አለባቸው።

ይህንም ከተናገረ በኋላ በእነርሱ ላይ እስትንፋስ እየነፈሰ እንዲህ አላቸው፤ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ዮሐንስ 20:22።

ሕዝቅኤል ትንቢት ተናገረ፣ የሞቱትም አጥንቶች ተሰበሰቡ። ከዚያም ሕዝቅኤል ዳግመኛ ትንቢት ተናገረ፣ በአዲስ ተቀርጾው በተሠሩት አካላት ላይም መንፈስ ቅዱስ ተነፈሰባቸው፤ እነርሱም እንደ ታላቅ ሠራዊት ቆሙ። ክርስቶስም በደቀ መዛሙርቱ ላይ በነፈሰ ጊዜ፣ ማስተዋላቸውን ከፈተ።

ከዚያም መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ ማስተዋላቸውን ከፈተላቸው። ሉቃስ 24:25።

ሁሉም ነቢያት ስለ ዓለም መጨረሻ እየተናገሩ ናቸው፣ ዳንኤልም ከዚህ የተለየ አይደለም። እርሱ የጠየቀው ጊዜ መገለጥን ይቀበል ዘንድ የተሰጠ የጊዜ ወቅት ነበር። ለሚለራውያን የመጠባበቂያው ጊዜ ከመጀመሪያው ቅር መሰኘት ጀምሮ ከማቴዎስ ምዕራፍ 4 ያህል አምስትና ከዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ትንቢቶች ጋር በተያያዘ በመዘግየት ጊዜ እንዳሉ እስኪያውቁ ድረስ ነበር። በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ያለው የመዘግየት ጊዜ ታሪክ በሁለተኛው መልእክት መልእክት ዘመን ተፈጸመ። ዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ይህንን ታሪክ እየወከለ ነው። ስለዚህ ጊዜ ለመስጠት ያቀረበው ልመና በትንቢታዊ ሁኔታ ከሚለራውያን የመዘግየት ጊዜ ጋር ይስማማል። ስለዚህ የዳንኤል የጊዜ ጥያቄ የሚለራውያን የመዘግየት ጊዜ ከመቶ አርባ አራት ሺህ የመዘግየት ጊዜ ጋር ይወክላሉ፣ ይህም በጁላይ 18, 2020 ጀመረ።

ዳንኤል የናቡከደነፆርን ስለ ምስሉ ሕልም ለመረዳት ጊዜ የጠየቀው ልመና በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ሁለቱ ምስክሮች በአደባባይ ሞተው ተጥለው የኖሩባቸው ሦስት ቀን ተኩል እንደሚወከል ተገልጿል። በራእይ አሥራ አንድ የተጠቀሰው የሦስት ቀን ተኩል ታሪክ ውስጥ፣ በምሳሌያዊ ሁኔታ ትንቢታዊ ምድረ በዳን የሚወክለው ይህ ሦስት ቀን ተኩል ዘመን ውስጥ፣ የሚጮኽ ድምፅ አለ። ሙታን የሆኑትን ደረቅ አጥንቶች ለማንቃትና ወደ ሕይወት ለማምጣት መጽናኛው የሚጠቀምበት ሰውያዊ ድምፅ፣ ሕልሙ ምን እንደ ነበረና ምን እንደሚወክል ትንቢታዊ መገለጥ የተሰጠው በዳንኤል ተወክሏል። በምድረ በዳ የሚጮኸው ድምፅ፣ በዳንኤል እንደተወከለው የሕልሞችና የራእዮች ትንቢታዊ ማስተዋል ተሰጥቶታል። ድምፁ እየጮኸ ነው።

በዚህም የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት እንደ ተሰጠው ይለያል፤ ጩኸቱም በእኩል ሌሊት ይሰጣል፤ እኩል ሌሊትም ጨለማን ይወክላል።

በእኩል ሌሊት በነበረው እጅግ ጥልቅ ጨለማ ውስጥ፣ ድምፁ (ዳንኤል) በጨለማ ተሸፍኖ የነበረን መልእክት እንዲያስተውል አስተዋል ተሰጠው። ለድምፁ (ሕዝቅኤል) የተሰጠው ትእዛዝ ለሞቱ ደረቅ አጥንቶች ትንቢት እንዲናገር ነው። ይህንም ሲያደርግ፣ መጽናኛው በመንገድ ላይ በተኙት ሙታን ላይ ይነፈሳል፤ እነርሱም “ሕያዋን ይሆናሉ።” ነገር ግን ይህ መነቃቃት የሚፈጸመው በጸሎት ብቻ ነው። ጸሎት፣ በመንገድ ላይ ስለተገደሉት ሞቱ ደረቅ አጥንቶች መነቃቃት ታሪክ ውስጥ የመንገድ ምልክት ነው። ዳንኤል ያንን የመንገድ ምልክት በትንቢታዊ መንገድ ይወክላል፤ ይህም የመንገድ ምልክት በተለየበት ተገቢ ስፍራ ላይ በትክክል ይገኛል።

“በመካከላችን የእውነተኛ እግዚአብሔርነት መነቃቃት ከፍላጎቶቻችን ሁሉ የሚበልጥና እጅግ አስቸኳይ የሆነ ፍላጎት ነው። ይህን መፈለግ የመጀመሪያ ሥራችን ሊሆን ይገባል። የጌታን በረከት ለማግኘት ከልብ የሆነ ጥረት ሊኖር ይገባል፤ ይህም እግዚአብሔር በረከቱን በላያችን ለማፍሰስ ፈቃደኛ ስላልሆነ አይደለም፣ ነገር ግን እኛ ለመቀበል ዝግጁ ስላልሆንን ነው። ሰማያዊ አባታችን የሚለምኑትን መንፈስ ቅዱሱን ለመስጠት፣ ምድራዊ ወላጆች ለልጆቻቸው መልካም ስጦታዎችን ከመስጠት ይልቅ ይበልጥ ፈቃደኛ ነው። ነገር ግን በመናዘዝ፣ በራስን በማዋረድ፣ በንስሐ፣ እና ከልብ በሆነ ጸሎት፣ እግዚአብሔር በረከቱን እንዲሰጠን የገባውን ተስፋ ያቆመባቸውን ሁኔታዎች መፈጸም ሥራችን ነው። መነቃቃት ሊጠበቅ የሚችለው ለጸሎት መልስ እንደሆነ ብቻ ነው። ሕዝቡ ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እንዲህ በሚያስፈራ ድህነት ውስጥ ሳሉ፣ የቃሉን ስብከት ማድነቅ አይችሉም፤ ነገር ግን የመንፈሱ ኃይል ልባቸውን ሲነካ፣ በዚያን ጊዜ የሚቀርቡት ንግግሮች ከፍጹም ውጤት አልባ አይሆኑም። በእግዚአብሔር ቃል ትምህርቶች ተመርተው፣ ከመንፈሱም ግልጽ መገለጥ ጋር፣ ጤናማ አስተዋዳኝነትን በመጠቀም፣ በስብሰባዎቻችን የሚገኙ ሰዎች ክቡር ልምምድ ያገኛሉ፤ ወደ ቤታቸውም በሚመለሱ ጊዜ ጤናማ ተጽእኖ ለማሳደር ዝግጁ ይሆናሉ።”

“የቀድሞዎቹ የሰንደቅ ተሸካሚዎች በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር መታገል ምን እንደሆነ፣ የመንፈሱንም መፍሰስ መደሰት ያውቁ ነበር። ነገር ግን እነዚህ ከእንቅስቃሴ መድረክ እየተሻገሩ ናቸው፤ እና ስፍራቸውን ለመሙላት የሚመጡት ማን ናቸው? ከሚነሳው ትውልድ ጋር እንዴት ነው? ወደ እግዚአብሔር ተለውጠዋል? በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ እየተካሄደ ስላለው ሥራ ነቅተናል? ወይስ ራሳችንን እስክናስነህ ድረስ በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚወርድ አንድ አስገዳጅ ንይል እንዲመጣ እየተጠበቅን ነው? መላው ቤተ ክርስቲያን ታድሶ እንዲነሳ ተስፋ እያደረግን ነው? ያ ጊዜ ፈጽሞ አይመጣም።”

“በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያልተለወጡ፣ በቅንነትና በኃይል በሚሞላ ጸሎትም የማይተባበሩ ሰዎች አሉ። እያንዳንዳችን በግል ወደ ሥራው መግባት ይገባናል። ከዚህ ይልቅ መጸለይ ይገባናል፣ መናገርንም ማነስ ይገባናል። ዓመፅ በዝቅኤል፣ ሕዝቡም የአምልኮ መልክ ብቻ ሳይኖረው መንፈሱና ኃይሉ ከሌለ እንዳይረኩ ሊማሩ ይገባቸዋል። የገዛ ልባችንን ለመመርመር፣ ኃጢአቶቻችንን ለማስወገድ፣ ክፉ ዝንባሌዎቻችንንም ለማረም በትጋት ከተጋን ነፍሳችን ወደ ከንቱነት አትነሳም፤ ብቃታችን ከእግዚአብሔር እንደሆነ የማይለይ ስሜት እያለን በራሳችን ላይ እምነት የሌለን እንሆናለን።” Selected Messages, መጽሐፍ 1, 121, 122.

ዳንኤል በመረጠው መብል ላይ ባለው እምነት መሠረት፣ ከዚያ በኋላ በዓይን የሚታይ የፈተና ሂደት ውስጥ ተመራ፤ ከዚያም በመብሉ የተወከለውን ዘዴ ተጠቅሞ መጀመሪያ አምላኩ ሕልሙን እንደሚገልጥና እንደሚተረጉም ቃል ሊገባ፣ ከዚያም በኋላ ያንኑ ሕልም ለንጉሡ ማቅረብ ሊፈጽም ተጠየቀ። እርሱ ትክክለኛውን መብል፣ ወይም ትክክለኛውን ዘዴ ነበረው፤ ከዚያም በኔቡከደነፆር የምስሉ ሕልም መልእክት፣

ፍጹም “ጨለማ” ውስጥ የነበረውን፣ በማቅረብ እምነቱን በዓይን እንዲታይ ሊገልጥ ነበረበት። ቀጣዩ እርምጃውም በዓይን የሚታይ የእምነቱ መገለጫ ነበር፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ በጨለማ ውስጥ ራሳቸውን ሲያገኙ የሚከተሉትን መለኮታዊ ቀመር ተግባራዊ አደረጉ።

“የክፉው ኃይል ጨለማ ጸሎትን የሚቸልሉትን ይከብባል። የጠላት በሹክሹክታ የሚመጡ ፈተናዎች ወደ ኃጢአት ያታልሏቸዋል፤ ይህም ሁሉ እግዚአብሔር በጸሎት መለኮታዊ ሥርዓት የሰጣቸውን መብቶች ስለማይጠቀሙባቸው ነው። ጸሎት በእምነት እጅ ያለች የሰማይን መዝገብ ቤት የምትከፍት ቁልፍ ሲሆን፣ በዚያም የሁሉን ቻይነት ወሰን የሌላቸው ሀብቶች ተከማችተው ሳሉ፣ የእግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች ለመጸለይ ለምን ይማረራሉ? ያለማቋረጥ ጸሎትና በትጋት መጠበቅ ካልሆነ ግድየለሽ የመሆንና ከትክክለኛው መንገድ የመሳት አደጋ ላይ ነን። ተቃዋሚው በቅን ልመናና በእምነት ጸጋና ፈተናን ለመቋቋም ኃይልን እንዳናገኝ፣ ወደ ምሕረት ዙፋን የሚወስደውን መንገድ ለመዝጋት ዘወትር ይጥራል።” Steps to Christ, 94.

በናቡከደነፆር የሌሊት ሕልም ይዘት ጨለማ ምክንያት፣ ዳንኤል ከሦስቱ ጓደኞቹ ጋር ተቀራርቦ ጸለየ።

ከዚያም ዳንኤል ወደ ቤቱ ሄደ፣ ነገሩንም ለጓደኞቹ ለሐናንያ፣ ለሚሳኤል፣ ለዓዛርያ አሳወቀ፤ ስለዚህ ምሥጢርም የሰማይ አምላክን ምሕረት እንዲለምኑ፣ ዳንኤልና ጓደኞቹም ከቀሩት የባቢሎን ጠቢባን ጋር እንዳይጠፉ። ከዚያም ምሥጢሩ በሌሊት ራዕይ ለዳንኤል ተገለጠ። ዳንኤልም የሰማይን አምላክ ባረከ። ዳንኤልም መልሶ እንዲህ አለ፡- የአምላክ ስም ለዘላለምና ለዘላለም ይባረክ፤ ጥበብና ኃይል የእርሱ ናቸውና። ዘመናትንና ወራቶችን ይለውጣል፤ ነገሥታትን ያስወግዳል፣ ነገሥታትንም ያቆማል፤ ለጥበቦች ጥበብን፣ ለአስተዋዮችም እውቀትን ይሰጣል። ጥልቅና ስውር ነገሮችን ይገልጣል፤ በጨለማ ውስጥ ያለውን ያውቃል፣ ብርሃንም ከእርሱ ጋር ይኖራል። የአባቶቹ አምላክ ሆይ፣ ጥበብንና ኃይልን ስለ ሰጠኸኝ፣ የለመንነውንም አሁን ስለ አሳወቅኸኝ፣ የንጉሡን ነገር አሁን ስለ አስታወቅኸኝ፣ አመሰግንሃለሁ እወድስሃለሁ። ዳንኤል 2፡17-23።

ዳንኤል ከዚያም “በጨለማ ውስጥ ያለውን የሚያውቅ” በሆነው እርሱ ተሸለመ። የእሁድ ሕግ አውጣጥ እንቅስቃሴ በጨለማ ውስጥ በመካሄድ ላይ ነው፤ መለኮታዊውን አመጋገብ እየተመገቡ መሆናቸውን የተናገሩ ሰዎችም፣ የጳጳሳዊ ሥልጣን ምልክትን ለማስፈጸም የሚያዘጋጅውን ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ መድረክ የሚፈጥረውን የአውሬውን ምስል መቀረጹን እንዲያስተውሉ ይገባቸዋል።

ዳንኤል ምዕራፍ ሁለት በሚለው ክፍል የሚታወቀው ነገር በሚለራዊ ታሪክ ውስጥ የሁለተኛውን መልአክ ታሪክ ብቻ ሳይሆን፣ ከዚያ ይልቅ በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የሁለተኛውን መልአክ ታሪክ በቀጥታ ያብራራል። በናቡከደነፆር የምስሉ ሕልም ፈተና ውስጥ፣ የአውሬው ምስል ፈተና ተወክሎ ቀርቧል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደሚቀርበው የእሁድ ሕግ ሕይወትና ሞት ጉዳዮች እንዲነቁ የሚያመለክቱ ትንቢታዊ እርምጃዎች በዳንኤልና በራዕይ መጻሕፍት ውስጥ እጅግ በተለየ ግልጽነት ተለይተው እየተገለጹ ናቸው።

ዳንኤል፣ የምስሉ ሕልም ሕይወት ወይም ሞት የሚሆን መልእክት የሚወጣበትን ታሪክ መልእክተኛ ይወክላል። እርሱ የተረዳውን ምግብ አቋም አድርጎ ይቆማል፤ በእምነትም እግዚአብሔር ራዕዩን ሊገልጥ እንደሚችል ይናገራል፣ ነገር ግን ጊዜን ይለምናል። ያ ጊዜ የመዘግየት ጊዜ ነው። በመዘግየት ጊዜው ፍጻሜ ላይ፣ በናቡከደነፆር ጨለማ ሕልም ውስጥ ያለውን እውቀት ይቀበላል፤ ነገር ግን ይህ ብቻ አይደለም። እርሱ የምስሉን ሕልም ማስተዋል ብቻ አይቀበልም፤ ይህም የአውሬውን ምስልና ከእርሱ ጋር የተያያዘውን ፈተና የሚያመለክት ሲሆን፣ በመዘግየት ጊዜው መጨረሻ ላይ እግዚአብሔርን እየመሰገነ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር “ጥበብን ለጠቢባን ይሰጣል፣ እውቀትንም ማስተዋልን ለሚያውቁ ይሰጣል፤ ጥልቅና ስውር ነገሮችን ይገልጣል፤ በጨለማ ያለውን ያውቃል፣ ብርሃንም ከእርሱ ጋር ይኖራል።”

ዳንኤል እዚህ ላይ ምስጋናውን “ዕውቀት መጨመር” በተፈጠረበት ዐውድ ውስጥ እያኖረ ነው፤ ምክንያቱም በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ “ጥበበኞች” “ዕውቀት መጨመሩን” እንደሚረዱ የሚገልጽ እርሱ ራሱ ሲሆን፤ በተጨማሪም እግዚአብሔር “ለጥበበኞች” “ጥበብ” እና “ዕውቀት” ስለ ሰጠ እያመሰገነው ነው። እርሱ በቀጥታ ወደ ጥበበኞቹ ደናግል እያመለከተ ነው፤ ዘመኑንም ከመዘግየቱ ዘመን ጋር እያገናኘ ነው። በሁለተኛው ምዕራፍ የተገኘውን ምሳሌ በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ካለው የማቴዎስ ሃያ አምስት የመዘግየቱ ዘመን ፍጹም ፍጹም ጋር በቀጥታ እያኖረው ነው። ከዚህ ይልቅ ይበልጥ ጠቃሚ የሆነው ነገር ደግሞ፤ የራእይ መጽሐፍ ከምህረት በር መዘጋት ጥቂት በፊት ዮሐንስ የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት ትንቢቶች ቃላት እንዳይታተሙ እንደ ተነገረው መለየቱ ነው፤ ምክንያቱም እነርሱ አንድ መጽሐፍ ናቸው።

እርሱም እንዲህ አለኝ፡- የጊዜው ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃሎች አትተም። ዓመፀኛው አሁንም ዓመፀኛ ይሁን፤ ርኩሱም አሁንም ርኩስ ይሁን፤ ጻድቁም አሁንም ጻድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም አሁንም ይቀደስ። ራእይ 22፡10፡11።

ጠቢቡ ሰዎች ዐሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ የተገለጸው የመዘግየት ዘመን የዳንኤልና የራእይ ትንቢቶች የሚፈቱበት ጊዜ ነው፤ ያም ጊዜ በዳንኤል የጊዜ ልመና ተወክሎ ቀርቧል። የእርሱ የጊዜ ልመና በጸሎት ተከትሎታል፤ ይህም በሙታን ደረቅ አጥንቶች ትንሣኤ ከመፈጸሙ በፊት ሊሆን የሚገባ ነው። የእውቀት መጨመርና በጨለማ የተሸፈነው የሕልሙ ምስል አስተውሎ የተገለጠበት የጊዜ ክፍለ ዘመን ውስጥ፤ እግዚአብሔር ለዳንኤል ሌላ ነገር አደረገለት። “ጥልቅና ምስጢራዊ ነገሮችን ይገልጣል።” በእኩለ ሌሊት ጩኸት ታሪክ ውስጥ ያለው ምስጢራዊ ነገር፤ የምሕረት ደጅ ከመዘጋቱ ጥቂት ቀደም ብሎ የሚፈታው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያለው ትንቢት ነው። ያ “ጥልቅና ምስጢራዊ” ነገር “እውነት” ነው።

እውነት ለዳንኤል በተወከለው መልእክተኛ የሚከፈት ትንቢታዊ ቁልፍ ሆኖ የ“ሰባቱ ነጌዳዳዎች” የተሰወረ ታሪክ እንዲታወቅ ያስችላል። የተሰወረው ታሪክ የሦስት የመንገድ ምልክቶች ታሪክ ነው። የመጀመሪያው ቅሬታ ነው፤ የመጨረሻውም ቅሬታ ነው። ይህም በሚለራዊት ታሪክ እንደተገለጸ ነው። “እውነት” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል በ“ድንቅ ቋንቋ ሊቅ” የዕብራይስጥ ፊደላት አንደኛውን፤ አሥራ ሦስተኛውን እና የመጨረሻውን በማዋሃድ ተፈጥሮ ነበር። ኢየሱስ መጀመሪያና መጨረሻ ነው፤ እርሱም “እውነት” ነው። በ“ድንቅ ቋንቋ ሊቅ” የተፈጠረው የቃላት አወቃቀር ዳንኤል “ጊዜ” ለማግኘት ጠይቆ ወደ ጸሎት እስኪሄድ ድረስ የታተመውን የ“ሰባቱ ነጌዳዳዎች” የተሰወረ ታሪክ የሆኑትን ሦስቱን ትንቢታዊ የመንገድ ምልክቶች ያመለክታል።

የ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ያለው ቅሬታ የመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ነበር፤ እርሱም ከሦስቱ የመንገድ ምልክቶች የመጨረሻው ከሆነው የእሁድ ሕግ ጋር የተያያዘውን ቅሬታ ያሳያል። መካከለኛው ፊደል፤ አሥራ ሦስተኛው ፊደል፤ የዓመፀ ምልክት ነው፤ እንዲሁም በሰባቱ ነጌዳዳዎች ስውር ታሪክ ውስጥ ያለው የመካከለኛው የመንገድ ምልክት ምልክት ነው። ዓመፀ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ ባሉት ሰነፍ ደናግል ይወከላል፤ ምክንያቱም የእኩለ ሌሊት ጩኸት የ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18፤ የእኩለ ሌሊት ጩኸት፤ እና በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ያቀፈው የሦስት ደረጃ ታሪክ መካከለኛ የመንገድ ምልክት ነው። እኩለ ሌሊት እንደደረሰ ወዲያው ጊዜ ወደ አሥራ ሦስተኛው ሰዓት ይገባል፤ በዚያም የሰነፍ ደናግል የሚታየው ግልጽ መገለጫ የወርቃማው ዘይት እንደሌላቸው በመገንዘባቸው ይገለጣል።

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉት ምሳሌያዊ “ሦስት ቀን ተኩል” ውስጥ ባለው ምሳሌያዊ “ምድረ በዳ” ውስጥ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ በ“ሰባት ዘመን” የእርግማኑ ምሳሌያዊ ታሪክ ውስጥ እንዳሉ ተወክለዋል። በዚያ ዘመን መጨረሻ፤ እነርሱ እንደ ተበተኑ፤ እንደ በደሉ፤ አባቶቻቸውም እንደ በደሉ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ተቃርኖ ሲመላለሱ እንደ ነበሩ እና እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ተቃርኖ ሲመላለስ እንደ ነበር ሊገነዘቡ ይገባቸዋል። ይህ መገንዘብ ወደ ዘሌዋውያን ሆኖ ስድስት ጸሎት እንዲጻፈ ሊመራቸው

ይገባል። የዘሌዋውያን ሀያ ስድስት ጾሎትን መጸለይ እንዳለባቸው ያለው ይህ መገንዘብ በትንቢታዊ መልኩ ከዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ጾሎት ጋር ይስማማል፤ እናም በምዕራፍ ዘጠኝ ባለው የዳንኤል ጾሎት ተመስሎ ተቀርቧል። ዳንኤል በምዕራፍ ዘጠኝ የዘሌዋውያን ሀያ ስድስት ጾሎትን የጸለየበት ምክንያት፣ እርሱ በነቢዩ ኤርምያስ ስለ እግዚአብሔር ሕዝብ ምርኮ የተነገረው የሰባው ዓመት ትንቢት ፍጻሜ ላይ እንደ ደረሰ በመገንዘቡ ላይ የተመሠረተ ነበር።

እነዚያ ተመሳሳይ ሰባ ዓመታት የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ታሪክን ይወክላሉ። እነዚያ ሰባ ዓመታት የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ንጽህናን እና የክርስቶስ ሁለቱን የቤተ መቅደስ ማንጻቶች ይወክላሉ። እነርሱ የአውሬው ምስል ፈተና ታሪክን ይወክላሉ። ያ ታሪክ በሴፕቴምበር 11, 2001 ተጀመረ፣ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግም ላይ ይፈጸማል። በዚያ ምሳሌያዊ የሰባ ዓመት ዘመን መጨረሻ ዳንኤል እንዲጸልይ “የመቆየት ጊዜ” ይሻል። ጾሎቱም የትንቢት የመጨረሻው ምሥጢር ለእርሱ በተገለጠ ጊዜ ተመለሰለት። ያ ግልጽ መገለጥ ከጁላይ 18, 2020 በኋላ የእግዚአብሔር እውነተኛ ፕሮቴስታንት ሕዝብ እስካሁን በ“ምድረ በዳ” የመበተን ጊዜ ውስጥ ሳሉ መጣ። በዚያን ጊዜ “እውነት” ለ“በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ” ተገለጠ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የዳንኤልን ሁለተኛ ምዕራፍ እንቀጥላለን።

እግዚአብሔርም በዚህ ምድር ላይ ቁጣው ነደደ፣ በዚህም መጽሐፍ የተጻፉትን እርግጫዎች ሁሉ በእርስዎ ላይ ያመጣ ዘንድ፤ እግዚአብሔርም በቁጣና በመዓት በታላቅም ንዴት ከምድራቸው ነቀላቸው፣ እንደ ዛሬውም ቀን ወደ ሌላ ምድር ጣላቸው። ስውር ነገሮች የእግዚአብሔር የአምላካችን ናቸው፤ የተገለጡት ግን የእኛና የልጆቻችን ለዘላለም ናቸው። ይህንም ሕግ የሚለውን ቃል ሁሉ እንፈጽም ዘንድ። ዘዳግም 29፡27-29።